

Forladelse, ikke Fabrikkerne alene, thi der er i umiddelbar Virksomhed hos disse Fabrikker, uden at tale om de, som de middelbart skaffe Næring og Erhverv, 700 Mennesker, og det er altsaa ikke den hele Deel, vi give Fabrikkerne. Naar den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds foreslaaer, at vi skulle affinde os med Fabrikkerne ved at give dem en vis Sum, saa var det dog, da han har den Overtidning, at det var det Rette, ogsaa det Retteste, at Forslaget dertil kom fra ham, og fra hans Side blev bragt til Overveelse. Det er for meget for langt, at han vil have, at jeg, som har den Overbeviisning, at vi ville komme til at give mange flere Penge ud, naar vi skulle gaae ind paa Undersøgelser af denne Art, — jeg har saaledes seet Brændeviinsprivilegier afskøbes til meget høi Priis — skulde betragte denne Bet. istedetfor at gaae den langt simplere, den nemlig, at lade den Tilstand, som vi nu ere i, gradviis gaae over til en bedre (N. Hage; Det er for dyrt). Det ærede Medlem siger, at det er for dyrt, ja, de Herrer have hørt, at principmæssig er Alt ham for dyrt; det er meget vanskeligt at tilfredsstille hans Fordringer i denne Henseende, han har taget det fra et saa reent videnffabeligt, ja hoilærd Standpunkt (N. Hage; Nei practisk!), at jeg troer, vi i den Retning ikke kunne følge ham (So! So!); Ja, der er vistnok Nogle, der kunne følge saadanne hoilærde Bevægelser, men jeg troer, at vi Andre gjøre bedre i at gaae mere tamme paa Jorden. Man har sagt her, at man ikke har taget al Beskyttelse bort fra Papirfabrikanterne, da man har ladet Papirtolden staae urørt, om man ogsaa har sat Kludetolden ned, og da man har erkjendt, at belgiske Papirer kunde kjøbes til en billigere Priis og indføres her, saa maa Papiret ogsaa hos os kunne frembringes til denne billigere Priis; men veed da de ærede Medlemmer, at der kan være Meget i dette, som kan være fuldkomment usandt; jeg har kjendt en Tid, hvor vi i Hamborg kunde kjøbe Papir fra danske Fabriker billigere, end vi kunde faae dem paa Fabrikerne. Jeg skal paa vise mange Exempler paa, at man kan kjøbe en Overproduktion af en eller anden Fabrika-

tion til en langt billigere Priis, end den i Almindelighed sælges for paa dens daglige Marked. Det er en ganske almindelig Ting, som enhver Fabrikant kjender, at han maa fabrikere til et vist Maal, for at Omkostningerne ikke skulle tynges paa ham. Den Deel af hans Fabrikation, som han da ikke kan afsætte, vilde han handle meget usorgfaldigt og usorstandigt i at bringe paa det Marked, hvor han engang har egentlig faste og staaende Priser, thi derved vilde han fordærve disse Priser. Han maa meget hellere bringe dem paa et ganske fremmed Marked, hvor han kan sælge dem til en lavere Priis; om han blot der kan sælge dem uden Tab, uden den allermindste Binding, saa maa han være tilfreds dermed, og det er Noget, som skeer meget hyppigt. Jeg skylder at retfærdiggjøre, hvorfor jeg netop har valgt de to Begrændsninger, som jeg har valgt. Mine Udgangspunkter, nemlig den øverste Scala, 12 Mk. 8 $\frac{1}{2}$, og den laveste, 9 Mk., har jeg valgt, fordi det er Beslutninger, hvortil Stænderforsamlingerne ere komne for ikke mange Aar siden. Det er ganske rigtigt, at der i 1846 er forelagt Forslag i denne Sag, og dengang have de Nøestidske Stænder, om jeg mindes ret, været enige med Regjeringen i, at 9 Mk. var en passende Udsælselstold paa Klude, og den har jeg derfor taget som den laveste Begrændsning; det var dengang Regjeringens eget Forslag. De jydskke Stænder foreslog 12 Mk. 8 $\frac{1}{2}$, og denne Størrelse har jeg taget som den høieste Sats. De Slesvigske Stænder forlangte 17 Mk.; den har jeg ikke taget Hensyn til, og de holsteenske Stænder kom, troer jeg, ikke til nogen Beslutning angaaende dette Forslag. Jeg har altsaa, saavidt jeg har kunnet, holdt mig paa et Gebet, hvor der tidligere har været Beslutninger, tagne over denne Sag, istedetfor at underkaste mig en Beslutning, udgaaet fra en Forsamling, hvis Beslutninger i det Hele ikke have havt og ikke bør have megen Vægt for os. Jeg troer, at vi gjøre langt bedre i, i denne Henseende at blive staaende paa vor egen Jordbund, paa den Jordbund, som vor Regjering stod paa, da den var fri i saa Henseende og kunde gjøre hvad den vilde, før den var under Tvang, af et al-